

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ กรมการปกครอง
๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย กรมการปกครอง
๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
 - ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด
 - ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ).....
 - ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการเสนอแนะให้ประเมิน).....
 - อื่น ๆ คือ.....
๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓
๖. รายชื่อกฎหมายที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้
 - ไม่มี
๗. รายชื่อกฎหมายที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ)
 - ไม่มี

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด
 - ปรับปรุงกฎหมายเนรเทศ ร.ศ. ๑๓๑ ซึ่งเป็นกฎหมายเก่าล้าสมัย สมควรปรับปรุงให้ทันกับเหตุการณ์บ้านเมือง เพื่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกคำสั่งให้เนรเทศคนต่างด้าวออกไปนอกราชอาณาจักร หรือมีคำสั่งอื่น ๆ
๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้
 - ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการออกคำสั่งให้เนรเทศคนต่างด้าวออกนอกราชอาณาจักรได้ เมื่อปรากฏว่ามีความจำเป็นเพื่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมทั้งมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งเนรเทศได้ (มาตรา ๕) นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดบทลงโทษทางอาญาสำหรับกรณีฝ่าฝืนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่อย่างไร

(๑) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยจะต้องไม่ประพฤติตนขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน มิเช่นนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจมีคำสั่งเนรเทศได้ (มาตรา ๕)

(๒) ผู้ถูกสั่งเนรเทศซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งผ่อนผันให้ส่งไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการควบคุมเพื่อรอการเนรเทศ ต้องมารายงานตน ณ สถานที่และตามระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด โดยระยะเวลาที่กำหนดให้รายงานตนต้องไม่ห่างกันเกินหกเดือนต่อครั้ง (มาตรา ๖)

(๓) ผู้ถูกสั่งเนรเทศซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย/นายกรัฐมนตรี มีคำสั่งผ่อนผันให้ส่งไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการควบคุมเพื่อรอการเนรเทศต้องไป หรือต้องอยู่ประกอบอาชีพ ณ ที่นั้นตามคำสั่ง (มาตรา ๑๐ ทวิ และมาตรา ๑๑)

(๓) เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับสัญชาติของผู้ที่จะต้องถูกพิจารณาเนรเทศ ผู้ที่จะต้องถูกพิจารณาเนรเทศนั้นจะต้องเป็นผู้นำพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่า ตนเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือเคยได้สัญชาติได้สัญชาติไทยโดยการเกิด (มาตรา ๙)

(๔) ห้ามผู้ใดกระทำให้ผู้ที่ถูกควบคุมตามมาตรา ๖ หลุดพ้นจากการควบคุมไป หรือให้ความช่วยเหลือให้พ้นนัก ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใดให้ผู้หลบหนีจากการควบคุมตามมาตรา ๖ (มาตรา ๙ ตรี และมาตรา ๙ จัตวา)

(๕) ผู้ใดถูกเนรเทศห้ามเข้ามาในราชอาณาจักรก่อนครบกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งเนรเทศ หรือก่อนรัฐมนตรีได้มีคำสั่งเพิกถอนการเนรเทศ (มาตรา ๑๐)

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

- ไม่มีความจำเป็น และไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากปัจจุบันมีการบังคับใช้มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ในกรณีการเพิกถอนการอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักร ทำให้ไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๙๙

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้

- เมื่อปรากฏว่ามีความจำเป็นเพื่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งให้เนรเทศคนต่างด้าวออกไปนอกราชอาณาจักรมีกำหนดเวลา ตามที่จะเห็นสมควร อนึ่งเมื่อพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป รัฐมนตรีจะเพิกถอนคำสั่งเนรเทศเสียก็ได้ ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ที่เคยได้สัญชาติไทยโดยการเกิด (มาตรา ๕ พ.ร.บ. การเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๙๙)

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบต่อสิ่งสำคัญ

แม้ว่าพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๙๙ จะได้ตราขึ้นเพื่อปรับปรุงกฎหมายเนรเทศ ร.ศ. ๑๓๑ ซึ่งเป็นกฎหมายเก่าล้าสมัย ให้เหมาะสมกับสถานการณ์บ้านเมือง อันเป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมีออกพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

มาบังคับใช้ และบทบัญญัติมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่กรณีการเพิกถอนการอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องการเนรเทศคนต่างด้าวให้ออกนอกราชอาณาจักรได้เช่นเดียวกันกับมาตรการทางกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร
- ไม่มี

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร
พระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นกฎหมายที่มีความเข้าซ้อนกับมาตรการทางกฎหมายที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และไม่ได้มีการใช้บังคับในปัจจุบัน

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร
- พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๓๖ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หากมีพฤติการณ์ที่สมควรเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรให้อธิบดีหรือคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตที่ได้อนุญาตไว้แล้วได้ ไม่ว่าจะอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้อนุญาต

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตคนต่างด้าวซึ่งถูกเพิกถอนการอนุญาตอาจยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด แต่ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาต คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามวรรคสอง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ได้ทราบคำสั่งของอธิบดี และให้ทำตามแบบและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อมีการเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งแก่คนต่างด้าว ในกรณีที่ไม่อาจส่งหนังสือเช่นนั้นแก่คนต่างด้าวได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปิดไว้ ณ ที่พักของคนต่างด้าวที่ได้แจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ครบกำหนดสี่สิบแปดชั่วโมง ให้ถือว่าคนต่างด้าวผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินหรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้กี่เรื่องและในประเด็นใด
- ไม่มี

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร

- การกำหนดโทษทางอาญาไว้ในกฎหมายฉบับนี้ มีความเหมาะสมแล้ว แต่เนื่องจากบทกำหนดโทษดังกล่าวได้มีการบัญญัติไว้เป็นเวลานานแล้ว ทำให้ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน นอกจากนี้ควรพิจารณาถึงความร้ายแรงของพฤติการณ์กับโทษทางอาญาให้มีความเหมาะสมด้วย

ส่วนที่ ๔
ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง เปิดรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ในสังกัด กรมการปกครอง ส่วนราชการอื่น และประชาชนทั่วไป ผ่านระบบสารสนเทศของกรมการปกครอง ทางเว็บไซต์ของกรมการปกครอง หัวข้อ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ - ๕ เมษายน ๒๕๖๔ <https://www.dopa.go.th>

ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบสารสนเทศของกรมการปกครอง ทางเว็บไซต์ของกรมการปกครอง หัวข้อ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย <https://www.dopa.go.th> สรุปได้ดังต่อไปนี้

๑. ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ ฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่ อย่างไร

เป็นประโยชน์	ไม่เป็นประโยชน์
<p>๑. มีประโยชน์เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ช่วยรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และควบคุมบุคคลต่างด้าวไม่ให้เข้ามาในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย</p> <p>๒. ปัจจุบันมีคนต่างด้าวเข้ามาอาศัยในพื้นที่ประเทศไทยเป็นจำนวนมากซึ่งไม่สามารถทราบถึงวัตถุประสงค์ของการเข้ามาในพื้นที่ประเทศไทย ดังนั้น หน่วยงานของรัฐควรพิจารณาว่าคนต่างด้าวรายใดที่ไม่เหมาะสมที่จะอยู่ในประเทศรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจออกคำสั่งให้เนรเทศคนต่างด้าวออกไปนอกราชอาณาจักร</p>	<p>๑. ไม่มีประโยชน์เพราะในปัจจุบันไม่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ และพระราชบัญญัติฉบับนี้สร้างความเหลื่อมล้ำ</p> <p>๒. มีกฎหมายฉบับอื่นใช้บังคับอยู่แล้วและพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีความล้าสมัย</p> <p>๓. ไม่เคยมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว</p>

๒. ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ นี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่อย่างไร เช่น เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน หรือลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม หรือเป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ หรือเป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ หรือมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

มีผลกระทบ	ไม่มีผลกระทบ
๑. เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน (การประกอบอาชีพที่ต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก) ๒. สร้างความเหลื่อมล้ำให้กับประชาชน ๓. ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ (การประกอบอาชีพที่ต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก)	๑. เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

๓. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร (หากเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบอนุมัติหรือระบบอนุญาต ให้ระบุสถิติการอนุมัติหรือการอนุญาต

มีสถิติ	ไม่มีสถิติ
	√

๔. ท่านเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการเนรเทศพ.ศ. ๒๕๙๙ ฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร

มีปัญหาและอุปสรรค	ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
๑. กฎหมายเก่าบังคับกับเหตุการณ์ปัจจุบันไม่ได้ ๒. ปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย เนื่องจากความล้าสมัยของกฎหมาย ๓. ปัจจุบันการเพิกถอนการอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักร ใช้บังคับมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงทำให้ซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๙๙	-

๕. ท่านเห็นว่าการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๙๙ นี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
การกำหนดให้มีโทษอาญาในพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๙๙	

๖. ท่านเห็นว่าสมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๙๙ หรือไม่ อย่างไร

สมควรยกเลิก	ไม่สมควรยกเลิก
<p>ปัจจุบันพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๙๙ (ไม่รวมถึงบุคคลผู้มีสัญชาติไทย ตามมาตรา ๕, มาตรา ๙) ปัจจุบันไม่ได้มีการบังคับตามพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเป็นระยะเวลานานแล้วเนื่องจากเป็นกฎหมายที่มีการตราและบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานานแล้ว จึงไม่ทันต่อสถานการณ์บ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป และมีความล้าสมัย อีกทั้งต่อมาเมื่อมีการตราพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้กำหนดเรื่องการเพิกถอนการอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรจะใช้บังคับตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ไว้แล้ว ซึ่งซ้ำซ้อนกับการเนรเทศบุคคลตามพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๙๙ สมควรยกเลิก</p>	

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่
- ไม่มี

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

- ไม่มี

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

- ไม่มี

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

- กฎหมายฉบับนี้มีการบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๐๐ จนถึงปัจจุบัน

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

- ไม่ได้มีการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้มาเป็นระยะเวลานานแล้ว เนื่องจากปัจจุบันมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นภายหลัง

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

- ไม่มี

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

- ไม่มี

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

- ไม่คุ้มค่า เนื่องจากมีการบัญญัติกฎหมายไว้ แต่ในทางปฏิบัติไม่ได้มีการบังคับใช้

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

สมควรยกเลิกพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๙๙

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย
หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

- ไม่มี

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์
อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายธนาคม จงจิระ)

อธิบดีกรมการปกครอง

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่จัดทำรายงานนี้

๑๒ / ๓๓ / ๒๕๖๔

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมการปกครอง
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสาวฉัตรธณอัญญา จำพันธุ์
ตำแหน่ง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
กลุ่มงานคนเข้าเมือง ส่วนประสานราชการ
สำนักกิจการความมั่นคงภายใน กรมการปกครอง
โทร. ๐๙๖-๑๔๖๙๘๗๙
อีเมล kampon_๑๔๑๒@hotmail.com